

[Lone Dybkjær]

frem og tilbage, som om de er i nogle tilfældige institutioner eller steder og man i øvrigt kan placere dem efter forgodtbefindende. Enhver med kendskab til børn ved, at det ikke kan lade sig gøre, og at børnenes situation i den sammenhæng skal være uafhængig af forældrenes.

Det gør det i hvert fald ikke nemmere for forældrene at få et arbejde, hvis de pludselig skal tilrettelægge en ny form for tilværelse med børnene i denne korte periode.

Men det afgørende for os er, at det, at forældrene er ledige, i forvejen er en enorm belastning for en families situation, jf. den debat, vi havde tidligere på dagen. Det skal ikke yderligere belaste børnene, og det vil det gøre, hvis man river barnet ud af dets daglige miljø.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg tror, vi alle deler ønsket om tryghed for børnene, men derfor kan man alligevel spørge, om denne formulering er den bedst mulige.

Det mener vi ikke, og vi vil fra Kristeligt Folkepartis side stille et ændringsforslag, sådan at kommunen får mulighed for at ændre det fra en heltidsplads til en deltidspads, hvis der ikke er samme pasningsbehov. Så vil man stadig have det pædagogiske tilbud. Det vil ikke være sådan, at barnet bliver flyttet fra én institution til en anden.

Det vil også give kommunen en større fleksibilitet, hvad vi er tilhængere af. Jeg mener, man vil tilgodese en fleksibilitet, som vil kunne hjælpe, så at flere vil komme i institution, og det er der behov for. Men der vil samtidig være kontinuitet for barnet. Det, at der bliver mulighed for mere tid til samvær mellem forældre og børn, mener vi principielt er positivt.

Så denne formulering skal klart forbedres.

Jytte Andersen (S):

Jeg vil gerne som ordfører for forslagsstillerne, der omfatter, som tidligere sagt, Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne, sige tak for en i hvert fald overvejende positiv modtagelse af forslaget.

Jeg kunne forstå, at Venstres ordfører var lidt betænkelig – eller ikke var begejstret, sådan tror jeg nok det blev formuleret. Det kan måske hænge sammen med, at det forløb, der har været forud for forslagets udformning, altså i sidste folketingssamling, har fru Eva Kjer Hansen ikke været vidne til. Der har faktisk været et

meget bredt flertal i Socialudvalget, som har præciseret, at man ikke kan dele børn op i grupper, afhængigt af, om deres forældre er i beskæftigelse eller ikke.

Vi har faktisk meget langt hen ad vejen været enige om, at der ikke var behov for lovgivning. Vi havde faktisk også gerne, i hvert fald i Socialdemokratiet, været dette lovforslag foruden og henholdt os til tidligere praksis, hvor bistandsloven har vist sig at være stærk og god nok, så at man ikke kunne melde et barn ud med den begrundelse, at barnets forældre, den ene eller begge, var arbejdsløse.

Men den provokation, vi i virkeligheden har været udsat for her i Folketinget fra Thyborøn-Harboør Kommune, har vist, at der er et hul i bistandsloven, og at man altså kan fortolke den mod tidligere praksis på den måde, at man kan melde børn ud på den baggrund, at en eller begge forældre er ledige.

Det er det hul, vi har ønsket at lukke, og det er også den opfattelse, der helt overvejende har været i Folketingets Socialudvalg hidtil, og den håber vi der kan blive igen. Vi har i hvert fald ment, der var behov for præcisering netop på baggrund af det tidligere forløb.

Så vil jeg godt sige til de bemærkninger, der har været om indgreb i det kommunale selvstyre og muligheden for ved nytænkning og fleksibilitet at løse ventelisteproblemerne, at det har vi så sent som i går i syv partier i smuk samdrægtighed faktisk taget stilling til. Ja, naturligvis skal vi give kommunerne muligheder for at få nogle instrumenter, der kan løse venteliste-problemerne på en god og forsvarlig måde. Vi siger også i bemærkningerne, at der er intet som helst i dette lovforslag, der er til hinder for, at kommunerne etablerer frivillige garantiordninger, sådan at forældre, der ønsker det, kan tage deres børn ud i perioder, hvor de ikke måtte have mulighed for at være på arbejdsmarkedet, mod at de kommer ind igen i daginstitutionen, allerhelst den samme institution, som barnet kender.

Vi har som sagt syntes, det var vigtigt at få præciseret, at det er stridende imod barnets retssikkerhed, og det er i øvrigt også stridende imod vores etiske holdning, at man skal definere børn afhængigt af forældrenes beskæftigelses-situation.

I øvrigt ved vi, at det at være arbejdsløs bestemt ikke er en særlig passiv tilværelse. Det er